

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΒΙΓΛΑΤΟΡΑ

Βύρων Πολύδωρας
Βουλευτής-Πρόεδρος «Ένωσης
για την Πατρίδα και τον Λαό»

ΤΟΥΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΥΝ και να κλάψουν. Τους απαγορεύουν και να πουν τον πόνο τους. Για τη δυστυχία που τους βρήκε. Για το κακό που τους χτύπησε. Αυτό είναι ιστορικά πρωτοφανές. Ο Περικλής τελειώνει τον «Επιτάφιο» του λέγοντας: «Νυν δε απολοφύραμενοι, ον προσήκει έκαστος αποχωρείτε» («Και τώρα, αφού κλάψατε ο καθένας τον δικό του νεκρό, να αποχωρήσετε»). Σε όλους τους

Περί «Λαϊκισμού»

πολέμους έπαιρναν διάλειμμα ανακωχής οι αντίπαλοι για να θάψουν τους νεκρούς τους. Σήμερα; Σήμερα, όσους υποφέρουν από τη φτώχεια και δυστυχία, από το κάψιμο των ονείρων και των ελπίδων, τους ρίπτουν επί της πυράς σαν τη Ζαν Ντ' Άρκ. Ή τους στέλνουν στα «ψυχιατρεία» της Σοβιετίας διότι δεν μπορούν να καταλάβουν τα αγαθά του σοβιετικού παραδείσου. Κάτι θα έπαθαν στο μυαλό. Δεν εξηγείται αλλιώς η στάση τους. Χρειάζονται θεραπεία. Σήμερα; Μεσοκύριος του καπιταλισμού, του νεοφιλελευθερισμού και της νέας τάξης. Απειλούνται αποκάλυπτα οι διαφωνούντες ως εξωμότες, αυτόμολοι και προδότες. Και προ πάντων ως λαϊκιστές. Θυμίζω πως λαϊκισμός (populism) είναι ένας αριστερογενής όρος που εφευρέθηκε και καθιερώθηκε προκειμένου

να αποκλεισθούν οι δεξιοί, απλοί και γνήσιοι δημοκράτες να μιλούν για τον λαό, υπέρ των συμφερόντων του λαού. Διότι οι αριστεροί είχαν την ταξική αποκλειστικότητα. Ήταν ζήτημα υπεξαίρεσης του σήματος της ταξικής-πνευματικής ιδιοκτησίας και πατρότητας. Αν ήταν δυνατόν, δηλαδή αν κυβερνούσαν (δυναστικά όπως πάντοτε, εννοείται) και μπορούσαν, θα αφαιρούσαν τον τίτλο του Λαϊκού κόμματος, του δεξιού, του Παναγή Τσαλδάρη, που για δεκαετίες εδέσποζε στην πολιτική σκηνή, στον αντίποδα των Φιλελευθέρων. Αλλά τα δουλάρια των τραπεζιτών της παγκοσμιοποίησης και της κομοσομόλας αφεντικίνας της παρηκμασμένης και παραπαίουσας Ευρώπης, τί μας γυρεύουν; Να τους μιμηθούμε στη νομιμπίστικη στάση τους προς τον λαό; Να τους σεβαστούμε

ως τεχνοκράτες, ως αξιοκράτες, ως αριστοκράτες, όπως αυτοαποκαλούνται αυτάρεσκα; Απλά, στρατολογημένοι όντες στο σύστημα της Υ/Ε (υπερεθνικής ελίτ) που λέει και ο Τάκης Φωτόπουλος, ως δεινός εταστής του συστήματος της χρηματολατρίας. Στην αιώνια θητεία τους στην κόλαση της αρχομανίας δεν νοιάζονται για προσχήματα και λογικούς ειρμούς. Χτυπούν με τον κρανιοθραύστη σαν Ούννοι. Τη μια εφαρμόζοντας ακραία το μνημόνιο, υποκύπτοντες στους εκβιασμούς των τοκογλύφων δανειστών. Και την άλλη παριστάνοντας τους Αγιώργηδες που σκοτώνουν τον δράκο του μνημονίου. Μήπως από αυτές τις παλινοδίες απλά φαίνεται το αποκρουστικό πρόσωπο των εκπαιδευμένων σε «ειδικά σχολεία» και μεταμφιεσμένων περίτεχνα μετανεωτερικών ολιγαρχών;

Β.Γ.Π.
14.X.14